

[Formanden.]

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 28. januar, kl. 11 med følgende dagsorden:

1) *Forespørgsel til økonomi- og budgetministeren af Tove Lindbo Larsen m. fl.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring af søloven, forslag til lov om ændring af lov om skibsregistrering og forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler.

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde [af Frandsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 14.46.

46. møde.

Fredag den 28. januar kl. 11.

Anden næstformand (Hanne Bruetz): Medlemmer af folketinget Valbak, Dahlgaard, Erik Hansen, Svend Haugaard, Ole Vig Jensen, Edele Kruchow og Grethe Philip har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en omstillingsydelse.

Medlem af folketinget Tastesen har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren overveje en styrkelse af lægmandsindflydelsen i strafferetsplejen,

f. eks. ved at der afholdes kurser for nye domsmænd og nævninger?“

Medlem af folketinget Falk Hansen har meddelt mig, at han ønsker til boligministeren at stille følgende spørgsmål:

„Agter ministeren at tage kontakt med de almennyttige boligselskaber med henblik på at få ændret standardkontrakternes forbud mod husdyrhold?“

Spørgsmålene vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Valbak): Herved fremsættes *forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en omstillingsydelse.*

Sigtet med forslaget er snarest at få tilvejebragt en økonomisk løsning for mennesker, der er oppe i årene, men som ikke endnu har nået pensionsalderen, og som på grund af strukturændringer i erhvervslivet er slået ud af erhverv principielt for en længere periode.

Der er ved forslaget bl. a. tænkt på mennesker, som livet igennem har været beskæftiget ved et bestemt erhverv, evt. i en bestemt egn eller ved et bestemt arbejde. For disse mennesker vil revalideringsmuligheden ofte være at afvente, at lige akkurat det job dukker op, som de kan bestride.

I modsætning til, hvad der ville være tilfældet ved nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension, opnår man ved omstillingsydelsen, at modtageren bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet.

For modtageren forudsættes ordningen endvidere at indebære den fordel fremfor en førtidig folkepension, at omstillingsydelsen ligger på et noget højere niveau. Det må i den forbindelse erindres, at der her er tale om personer i en aldersklasse, hvor mange endnu kan have betydelige familieforpligtelser.

Folketinget har flere gange i de senere år drøftet en løsning af de her omhandlede grupperes økonomiske problemer, og forhandlingerne har vist, at der er enighed om at søge en løsning tilvejebragt. På denne baggrund skal jeg på forslagsstillernes vegne anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til økonomi- og budgetministeren af Tove Lindbo Larsen, Camre, Svend Jakobsen, Risgaard Knudsen, K. J. Mortensen og Lone Nielsen:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om en ny levnedsmiddellov og dens administration?“

Ordføreren for forespørgerne (Tove Lindbo Larsen): Foranlediget af den uafsluttede forhandling i sidste samling, spørgsmål til ministre i denne samling og den almindelige debat om levnedsmiddellovgivningens indhold og administration har vi fundet det rigtigt at stille følgende forespørgsel til økonomi- og budgetministeren: „Hvilke oplysninger kan ministeren give om en ny levnedsmiddellov og dens administration?“

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Levnedsmiddellovgivningen regulerer et meget centralt område i samfundshusholdningen. I 1970 anvendtes således 31 pct. af det samlede private forbrug til levnedsmidler. Levnedsmidlernes andel af industriens omsætning udgjorde 29 pct.

Danmark har desuden en meget betydelig eksport af levnedsmidler, især produkter af den animalske landbrugsproduktion, hvoraf ca. 70 pct. eksporteres. Den samlede landbrugseksport udgjorde i 1970 ca. 7,3 milliarder kr.

En forudsætning for denne eksport er imidlertid, at der fra dansk side gennemføres en lovgivning og kontrol, som til stadighed honorerer de stigende udenlandske krav til varernes kvalitet og hygiejniske standard. I praksis er denne kontrol blevet udformet gennem en autorisationsordning for eksportvirksomheder, hvis produktion under ordningen undergives statslig kontrol. Udviklingen henimod større produktionsenheder har imidlertid medført, at disse statskontrollerede eksportvirksomheder nu også dækker en meget betydelig del af hjemmemarkedets forbrug af animalske fødevarer, for kødets vedkommende således over 95

pct. Hensynet til de danske forbrugere varetages derfor i vidt omfang gennem eksportkontrollen, der også fremover må udnyttes i størst mulig udstrækning.

Siden loven om levnedsmidler trådte i kraft den 1. januar 1951, er der foregået en gennemgribende og omfattende udvikling på området. Kostvanerne har ændret sig, bl. a. som følge af den højere levestandard, industrialiseringen, afvandringen fra landbruget og kvindernes øgede arbejde uden for hjemmet.

Efterspørgslen efter tilberedte levnedsmidler er steget. Erhvervene har måttet tilpasse deres fremgangsmåder for at møde forbrugernes krav i dagens samfund. Råvareproducenterne og industrien har måttet udvikle nye produkter og nye metoder. Som eksempel kan nævnes udviklingen af dybfrostteknikken og fremstillingen af færdiglavede retter. Vi importerer i stigende omfang levnedsmidler fra mange forskellige lande, og vi vil i de kommende år opleve, at syntetiske levnedsmidler — imitationsprodukter — i stigende omfang vinder frem. Inden for detailhandelen har man i vid udstrækning forladt den traditionelle manuelle betjening til fordel for selvbetjeningssalg af detailpakkede levnedsmidler i supermarkeder o. lign. Der er sket en vidtgående koncentration af fremstilling og detailhandel til færre, men større enheder.

På baggrund af disse udviklingstendenser er det regeringens opfattelse, at der nu må gøres en indsats for at modernisere og tilpasse levnedsmiddellovgivningen med særligt henblik på at opnå den bedst mulige beskyttelse af forbrugerne. Dette skyldes ikke mindst, at udviklingstendenserne også indebærer en række faremomenter. Det gælder således anvendelsen af midler til bekæmpelse af plantesygdomme og antibiotikabehandlingen af husdyr samt en række andre muligheder for forurening af levnedsmidlerne, som man særlig har erkendt i den seneste tid. Den teknologiske udvikling har understreget behovet for sikring af forbrugerne mod anvendelse af skadelige farve-